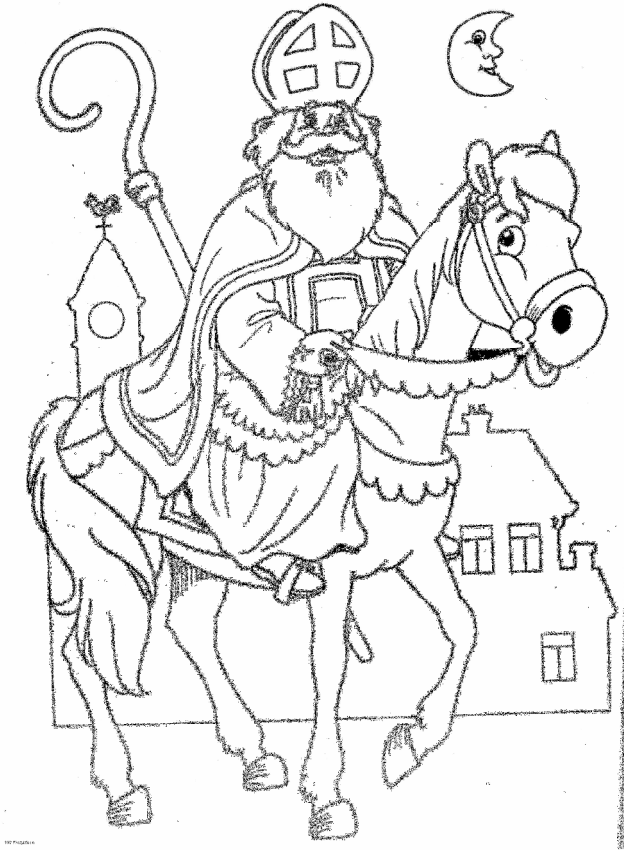

De Germaanse Sint

Johan Oldenkamp

De Germaanse Sint

Johan Oldenkamp

De Germaanse Sint

Eerste digitale druk, 1 november 2015

Reacties op dit boek kunnen worden gestuurd naar:

johan@pateo.nl

www.pateo.nl

Uitgeverij: Pateo
ISBN: 978-94-90765-03-3
NUR: 910

pateo.nl
wholly science

© 2015, Dr. Johan H. Oldenkamp

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopiëren, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without the prior written permission of the author.

INHOUDSOPGAVE

<i>1. Kerstening</i>	4
<i>2. Zonnegod</i>	6
<i>3. Nikolaos</i>	10
<i>4. Met paard en baard</i>	12
<i>5. Van Sint naar Santa</i>	15
<i>Meer weten?</i>	17

Over de Germaanse oorsprong van het Sinterklaasfeest

1. Kerstening

De overheersers uit Rome hebben de Germanen uit het noorden nooit met militaire middelen hun wil kunnen opleggen. Nadat het militaire Romeinse Rijk in de vijfde eeuw van onze jaartelling uiteenviel zagen de overheersers uit Rome zich genoodzaakt het over een andere boeg te gooien. Ze kozen daarom voor religieuze middelen om de Germanen aan hun wil te onderwerpen.

De oorspronkelijke Germaanse geloofsovertuigen waren afkomstig van de Germaanse mythologie. In die mythologie worden hemellichamen gepersonifieerd als goden. Zo werd de planeet Mercurius voorgesteld als de god Wodan, en de planeet Jupiter als de god Donar. Het is opvallend dat de planeet Saturnus ontbreekt in de Germaanse mythologie.

planeet	Oud-Germaans	Noors
Mercurius	<i>Wodenaz</i>	<i>Odin</i>
Venus	<i>Frawjon</i>	<i>Freyja</i>
Mars	<i>Tiwaz</i>	<i>Tyr</i>
Jupiter	<i>Thunraz</i>	<i>Thor</i>

Bovenstaande tabel geeft voor onze vier naaste planeten de godennamen weer, zowel in het Oud-Germaans als in het Noors. De namen die we tegenwoordig voor deze vier planeten hanteren komen uit Rome. Alleen al daaruit blijkt dat het Rome uiteindelijk dus is gelukt om de Germanen te overheersen. Maar kijken we goed naar de namen van de dagen van de week, dan zien we dat in onze taal de Germaanse oorsprong toch nog aanwezig is.

dag	oorsprong
dinsdag	<i>Tyrs dag</i>
woensdag	<i>Wodans dag</i>
donderdag	<i>Donars dag</i>
vrijdag	<i>Freyja's dag</i>

De oorsprong van de overige drie dagen van de week laat zich raden: de dag van Saturnus (zaterdag), de dag van de zon (zondag) en de dag van de maan (maandag). Het Oud-Germaanse woord voor de zon was *'sunna'*. Daar komt dus ons woord 'zon' vandaan, en niet van het Latijnse *'sol'*. Verder kent de Noorse mythologie een god die een verpersoonlijking is van de maan. Deze god heet *Máni*, waar ons woord 'maan' van afkomstig is.

De zogeheten 'kerstening' van de Germanen ging niet zonder slag of stoot. Een bekend verhaal betreft het laten omhakken van een voor de Germanen zeer betekenisvolle oude eik. Deze oeroude eikenboom werd de Donareik genoemd. Deze stond in Geismar nabij Fritzlar op de grens van het gedeeltelijk gekerstende Hessen en het grotendeels "heidense" Nedersaksen, niet ver van de Frankische vesting Büraburg.

In het jaar 723 werd deze imposante eikenboom door toedoen van Bonifatius omgehakt. Deze in Engeland geboren Bonifatius, die toen ongeveer 45 jaar oud was, wilde zo aantonen dat Donar (of welke andere Germaanse god dan ook) geen macht over hem had. Omdat er vervolgens inderdaad geen wraak volgde van de

vereerde goden, namen veel Germanen het christelijk geloof aan, en werden ze dus gekerstend. Maar 31 jaar later kwam die wraak alsnog, want op 5 juni 754 werd Bonifatius in de buurt van de Friese plaats Dokkum vermoord. Blijkbaar was dit te laat, want de kerstening van de Germanen was toen al vergevorderd.

2. Zonnegod

Een zonnegod is de zon die in menselijke gedaante is uitgebeeld en die aanbeden wordt als een god. Zo werd in het Oude Egypte de zon gepersonifieerd als *Ra*, de heerser in de hemel. Hij had een vogelhoofd omdat hij immers kon vliegen, hoog in de lucht. Daarnaast was in het Oude Egypte ook *Horus* een verpersoonlijking van de zon, maar dan van de opkomende zon. Ons woord 'horizon' komt van Horus, want daar verschijnt de zon Horus bij het krieken van de dag.

Minimaal drieëneuhalf duizend jaar geleden werd in het Oude Perzië de zon gepersonifieerd als de god *Mithra*. Mithra werd daarbij afgebeeld als een man met een baard en met zonnestrallen rondom zijn hoofd, zoals hier links wordt getoond. De verering van deze zonnegod kwam vervolgens ook terecht in het Oude India, en rond het begin van onze jaartelling ook in Rome. In het Oude India werd zijn naam zonder 'h' geschreven (*Mitra*), en in Rome werd er een 's' aan toegevoegd (*Mithras*).

Zoals Horus iedere ochtend bij zonsopkomst opnieuw wordt geboren, zo werd in het Oude Rome de datum van 25 december aangehouden als de geboortedag van Mithras. Dat is jaarlijks namelijk de eerste dag (op het noordelijk halfrond) waarop de nachten weer korter worden, en de dagen weer langer. Dit is dus de dag van de wedergeboorte van het licht, waarbij de zon gepersonifieerd als Mithras de hemelse lichtbrenger is.

Ook de Germanen vierden van oudsher feest op de wedergeboortedag van Mithras, zonder het verhaal van Mithras te kennen. We noemen dit nu het midwinterfeest. Het hoogtepunt van dit feest werd Moeders Nacht genoemd (*Modra Necht* in Oud-Germaans). Deze nacht was de laatste langste nacht, want er zijn immers ieder jaar telkens drie langste nachten na elkaar, voordat de nachten weer korter worden. Dit is de nacht voorafgaand aan 25 december.

De Germanen hadden een eigen kalendersysteem gebaseerd op zuivere maanmaanden. Wat wij nu ‘december’ noemen, dat noemden de Germanen de ‘eerste-Juul-maanmaand’. En eens in de drie jaren had een jaar in de Germaanse kalender 13 zuivere maanmaanden, in plaats van 12. Bijna niemand weet hier iets meer van omdat het Rome is gelukt de Germaanse kalender te vervangen door de Romeinse kalender. Ook de huidige jaartelling is bedacht in Rome.

Voordat het Mithraïsme Rome had bereikt vierden de Romeinen ook een soort midwinterfeest. Maar daarin werd niet de zon aanbeden, maar de planeet Saturnus. Dit feest, aangeduid als ‘Saturnaliën’ (of *Saturnalia* in het Latijn), begon jaarlijks op 17 december en duurde tot 23 december. Tijdens dit feest gingen de Romeinen zichzelf te buiten aan eten, drinken en seksualiteit. Tegenwoordig noemen we dit carnaval.

In de eerste eeuw van onze jaartelling, vanaf het regime van de Romeinse keizer Nero, werden de aanbidders van de zonnegod Mithras vervolgd. De Romeinse machthebbers wilden dat de gelovigen Saturnus aanbaden, en niet de zon. Om de zonneaanbidders zo veel mogelijk angst aan te jagen werden Mithraïsten die weigerden om zich te bekeren tot het aanbidden van Saturnus demonstratief voor de leeuwen geworpen.

In die tijd was het dus zeer gevaarlijk geschriften te bezitten waarin de naam Mithras voorkwam. Aan het einde van de tweede eeuw werd er daarom een list verzonnen. Dit list was niet alleen om het Grieks te gebruiken voor het doorgeven van de kennis van het Mithraïsme, maar ook om de naam ‘Mithras’ te vervangen door de naam ‘*Ἰησοῦς*’. Wanneer we alle letters van deze naam in Griekse hoofdletters schrijven, dan is dit ‘ΙΗΣΟΥΣ’. Veel mensen weten wel dat de letter die in die naam twee maal voorkomt (Σ), de Griekse letter sigma is. Daarom worden de eerste drie Griekse letters van deze naam (ΙΗΣ) ook wel vervangen door de volgende drie Latijnse letters: IHS. Strikt genomen is dit echter onjuist, want de Griekse ‘H’ komt overeen met de Latijnse ‘E’. Wanneer we echter op het internet naar afbeeldingen zoeken met ‘IHS’ als zoekop-

dracht, dan vinden we opvallend veel logo's waarin deze drie Latijnse letters staan in het hart van een zon. Onderzoeken we dit verder, dan blijkt dit het logo te zijn van de Orde der Jezuïten. Blijkbaar weten deze Jezuïten dondersgoed dat Jezus de zonnegod is.

De Griekse naam 'ΙΗΣΟΥΣ' is in onze taal inderdaad vertaald met de naam 'Jezus'. De historische Jezus, waarin nog altijd vele miljoenen mensen geloven, heeft evenmin bestaan als een historische Mithras, Horus of Ra (en in de wereldwijde mythologieën zijn er nog veel meer zonnegoden ten tonele gevoerd).

De evangeliën zijn geschreven door mensen die de Waarheid van het Licht wilden doorgeven aan anderen. Om vervolging te voorkomen gebruikten ze niet de naam Mithras voor hun zonnegod, maar Jezus. Die nieuwe naam is waarschijnlijk ontstaan als een verkorting van de Hebreeuwse naam *Yehoshua* uit de Oude Geschriften. Bovendien verstopten ze de echte kennis in parabels. Tot op de dag van vandaag zijn de meeste mensen ziende blind en horende doof als het gaat om het volledig doorgronden van deze gelijkenissen.

Omdat de Romeinse machtswellustelingen na drie eeuwen doorkregen dat de Waarheid van het Licht niet via onderdrukking en vervolging was te verslaan, gooiden ze het ook hier over een andere boeg. In het Engels zeggen we: *"If you can't beat them, join them"*. Deze nieuwe strategie werd in het begin van de vierde eeuw van kracht tijdens het regime van Constantijn I. Hij begon de bouw van de Sint-Pietersbasiliek in wat we tegenwoordig Vaticaanstad noemen, in het hart van de Italiaanse hoofdstad Rome. Deze bouw begon in het jaar 322. Deze keizer Constantijn organiseerde in het jaar 325 ook het Eerste Concilie van Nicea. Naar buiten toe werd gedaan alsof dit bijeenroepen van christelijke bisschoppen in de stad Nicea in Bithynië (de hedendaags Turkse plaats İznik) bedoeld was om eenduidigheid te bewerkstelligen, maar heimelijk was dit het begin van de overheersing door Rome over wat het christendom werd genoemd. Uiteindelijk is het deze Roomse overheersers gelukt om de Waarheid over het Licht zo te vervormen dat de hedendaagse gelovigen geen flauw benul meer hebben dat Jezus de zonnegod is. Deze onwetende christenen weten niet dat de 'Zoon van God' de 'Zon van God' is.

Bovenstaande afbeeldingen tonen twee zonnegoden. Links zien we de Romeinse zonnegod *Apollo* afgebeeld, en rechts de Griekse zonnegod *Helios*. Ook hier wordt via zonnestrallen om het hoofd overduidelijk aangegeven dat beide personages verpersoonlijkingen zijn van de zon.

In de hedendaagse personificaties van de zonnegod zijn de getekende zonnestrallen vervangen door lange witte haren rondom het gezicht. Het gaat daarbij dus om zowel lange witte hoofdharen als om lange witte baardharen. Onderstaande afbeeldingen tonen twee moderne zonnegoden. Links zien we *Gandalf* uit ‘*Lord of the Rings*’ (na zijn transformatie), en rechts *Perkamentus* uit de verhalen rondom Harrie Potter.

Stel je nu eens Gandalf of Perkamentus voor met een mijter op zijn hoofd.

3. Nikolaos

Volgens de Roomse overheersers werd omstreeks het jaar 280 in de stad Patara (of Pataras) in Lycië, nabij de huidige plaats Gelemiş in de Turkse provincie Antalya, een man geboren die later bisschop werd in het nabijgelegen Myra. Historisch is over deze Bisschop van Myra eigenlijk niets bekend. Volgens de Roomse overheersers heette hij Nikolaos, en stierf hij op 6 december in het jaar 342 of 352. Deze bisschop Nikolaos zou ook deel hebben genomen aan het Eerste Concilie van Nicea. Het probleem is echter dat de gebeurtenissen van dit concilie goed zijn gedocumenteerd, en dat daarin nergens melding wordt gemaakt van deze bisschop. We kunnen dus rustig stellen dat het hier om een Rooms verzinsel gaat.

Dat het Roomse religieuze bolwerk geen moeite heeft leugens als de waarheid te verkondigen bleek bijvoorbeeld zeer duidelijk in het jaar 1548, want daarin verklaarde paus Paulus III openlijk dat de historische Jezus nooit heeft bestaan. Ook daarvoor al, in 1520, gaf paus Leo X aan dat de historische Jezus een fabel was. En evenmin heeft dus bisschop Nikolaos bestaan. Niet gehinderd door dit feit heeft het Vaticaan deze verzonden bisschop later desalniettemin heilig verklaard, evenals trouwens de Romeinse keizer Constantijn I. Blijkbaar weten de machtwellustelingen in het Vaticaan dat de meerderheid van de mensen ziende blind en horende doof is. En dus gaan ze gewoon door met hun machtszieke misleiding.

Om ook de weerbarstige Germanen te onderwerpen aan hun regiem hebben ze de heilig verklaarde Sint Nikolaos aanvankelijk opgevoerd als beschermheilige en als schutspatroon van de zeelieden. Nog altijd

hebben veel havensteden, waaronder Amsterdam, als beschermheilige deze Sint-Nicolaas, zoals zijn naam ook wel wordt geschreven. Ook komt diens afbeelding voor op diverse stadswapens.

Odijk

Valkenswaard

Waal (D)

Het is opvallend dat deze verzonden Sint-Nicolaas in veel gevallen zonder lange hoofdhaaren en baard word afgebeeld.

Ook de op de Amsterdamse Dam ingemetselde afbeelding van Sinter Claes, zoals hieronder weergegeven, toont een baardloze beschermheilige.

4. Met paard en baard

Omdat de zon vanuit het aardoppervlak altijd in beweging lijkt te zijn, wordt de zonnegod vaak vergezeld van één of meer paarden. Die paarden rijden de zon dan rond. Bij Apollo en Helios zagen we eerder al vier paarden, en bij de Indiase zonnegod Surya zijn het er steevast zeven, zoals hier rechts getoond.

Ook de Germaanse god Wodan werd veelal weergegeven op een paard, zoals hieronder aan de rechter kant wordt getoond. De afbeelding aan de linker kant toont Odin gezeten op een paard met acht benen. Ook hebben beide goden lange witte baarden en lang wit haar.

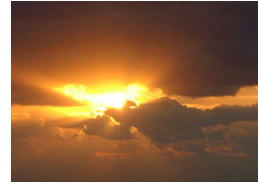

De Roomse opdringers hebben vervolgens deze mythische voorstellingen misbruikt om aan de Germanen een zonnegod (of schijnheilige) te geven. Daartoe is de oeroude verbeelding van Wodan gecombineerd met de kleding van een bisschop. Wellicht dat deze zonnegod er aanvankelijk uitzag als in de afbeelding hier rechts, maar uiteindelijk is deze schijnheilige steeds meer gaan lijken op zoals we tegenwoordig Sinterklaas weergeven.

Essentiële kenmerken van Sinterklaas zijn, afgezien van zijn paard, allereerst de lange witte baard met het lange witte haar. Deze lange witte haren stellen de zonnestralen voor die de ronde zon in alle richtingen uitstraalt. Kijken we naar de echte zonnestralen, dan

zien we dat deze meestal wit zijn, maar bij zonsondergang rood. En schijnend door wolken lijkt het soms een gouden licht.

Dit zijn dan ook de kleuren van Sinterklaas. Zijn basiskleur is wit, maar zijn mantel en mijter zijn rood, met gouden randen. Ook zijn staf heeft een goudgele kleur. Deze staf staat eveneens symbool voor het zonlicht, en heeft de speer van Wodan vervangen.

De zonnegod Sinterklaas is wit omdat deze witheid overeenkomt met het witte zonlicht. Daarentegen geven de planeten van zichzelf geen licht. Daarom zijn de planeten gepersonifieerd als Zwarte Pieten. Wel

kunnen de planeten evenals de maan het zonlicht weerkaatsen richting het aardoppervlak. Dat wordt uitgebeeld door een Zwarte Piet die de staf van Sinterklaas vasthoudt.

In de huidige versie van het Sinterklaasfeest zijn de oorspronkelijke Germaanse elementen vermengd met Roomse toevoegingen. Van oorsprong was het Germaanse feest gericht op vruchtbaarheid. Het strooien van de pepernoten staat symbool voor het strooien van zaadcellen in de baarmoeder. En de speculaaspop was van origine een erbetoon aan de vruchtbaarheidsgodin Freyja. Jonge mannen konden door het geven van deze pop aan een jonge dame hun genegenheid tonen. En de roe of roede stond uiteraard symbool voor de mannelijke roede, wat een oude aanduiding is voor het mannelijke geslachtsorgaan. Zo werd de uitbeelding van hemellichamen aangevuld

met vruchtbaarheidsymbolen. Van oorsprong kende dit Germaanse feest dus geen negatieve elementen.

Die negatieve toevoegingen ontstonden doordat de personage van Zwarte Piet werd vermengd met de Roomse voorstelling van de Duivel. Deze duivelse Zwarte Piet wordt ook wel aangeduid als de Krampus. Zoek op het internet maar eens op deze naam, want dan kom je onder andere onderstaande afbeeldingen tegen.

In de loop der jaren is dit duivelse aspect van Zwarte Piet weggepoetst, en dat is maar goed ook. Het liet op een niet mis te verstane wijze zien waar het de Roomse overheersers om de doen was, namelijk om het zaaien van angst onder jonge kinderen. Angst is immers de meest effectieve manier om iemand te kunnen overheersen.

5. Van Sint naar Santa

De overtocht van het Sinterklaasfeest naar de andere kant van de Atlantische Oceaan heeft geleid tot enkele aanpassingen. Allereerst werd de oorspronkelijke datum van het Germaanse midwinterfeest weer in ere hersteld. Door de Roomse verbastering was deze viering verplaatst naar de avond voor de vermeende sterfdag van Sint Nikolaas. Pasjesavond werd weliswaar gevierd op 5 december, maar dit is was ter herinnering aan 6 december. Aangezien december de twaalfde maand van het jaar is kunnen we deze 12 ook schrijven als 6+6. Wat volgens mij nog door niemand is begrepen is dat de datum van 6 december een hemelijke verwijzing is naar 6 6 6. In het laatste Bijbelboek genaam Openbaringen wordt geopenbaard dat dit het getal is van “Het Beest”, waarmee uiteraard bedoeld wordt op de Duivel. Die Duivel heeft alles te maken met de aanbedding van Saturnus. Daarom is zaterdag, de dag van Saturnus, ook de 6^e dag van de week. En ook de naam Satan komt van de naam Saturnus.

Verder werd de naam Sinterklaas verengelt tot Santa Claus. En daarnaast werden de Pieten vervangen door (acht) rendieren, want ook de zonnegod Santa dient zich natuurlijk snel te kunnen bewegen door de hemel. Maar verder is het voor iedereen zonneklaar dat de Sint en Santa in feite hetzelfde personage voorstellen.

De allerbelangrijkste ingrediënten voor het feest van de Sint alias Santa vormen de cadeaus. En ook deze presentjes staan symbool voor het zonlicht. Het allergrootste cadeau wat wij iedere dag opnieuw mogen ontvangen op deze planeet is het zonlicht. En zoals de zon ons dagelijks het licht cadeau doet, zo geven wij elkaar jaarlijks cadeautjes in navolging van ons lichtende voorbeeld.

Tot besluit beeldt ook de kerstboom precies hetzelfde uit. De ster in de top stelt de zon voor. De dennenboom staat symbool voor de stamboom van Helios. Diens hemelse nakomelingen hangen in deze afstammingsboom als ballen. Wij doen geen ster bovenin deze stamboom, maar een piek. Dit fallussymbool verwijst naar de vruchtbaarheid van de zon (want de planeten komen voort uit de zon). De lichtjes van de kerstboom stellen de hemellichamen voor wanneer ze licht weerkaatsen naar het aardoppervlak. De slingers staan symbool voor de omloopbanen van deze hemellichamen.

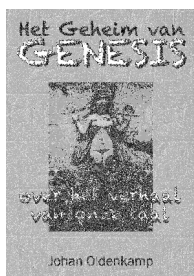
Kortom, het zit dus allemaal opvallend logisch in elkaar, voor wie even de moeite neemt dieper door te denken dan de eigen neus lang is. Hopelijk ben jij na het lezen van dit dunne boekje niet langer ziende blind en horende doof. Wil je meer weten, lees dan ook nog even de volgende bladzijde.

Meer weten?

Als allround wetenschapper ben ik sinds 2008 druk doende om te laten zien dat veel geaccepteerde “waarheden” helemaal niet juist blijken te zijn. Het is bepaald geen sinecure gebleken om mensen te helpen zichzelf te bevrijden van alle voor waar aangenomen verzin-sels. Toch heb ik me daar niet door laten weerhouden om voort te gaan met mijn levenswerk. Ook dit 36^e boekje van mijn hand is daar weer een tastbaar bewijs van.

Wil je meer weten over hoe de Saturnus-aanbidding is ontstaan, en waarom deze Saturnus-cultus er sindsdien alles aan doet om de Waarheid van het Licht te onderdrukken, dan raad ik je aan om het boek getiteld ‘*Toen er nog geen maan was*’ te lezen. Dit boek is voor € 11 te verkrijgen bij de betere boekhandel, evenals via mijn meertalige website Pateo.nl.

Als vervolg daarop heb ik onlangs het boek getiteld ‘*Het Geheim van Genesis*’ geschreven. Het gaat voor het grootste deel over onze Germaanse geschiedenis, die ik vooral via taalonderzoek heb kunnen achterhalen. Ook dit boek is voor € 11 te verkrijgen via mijn meertalige website Pateo.nl evenals bij de betere boekhandel. Beide boeken tellen 104 bladzijden, en zijn net als dit e-boekje over de oorsprong van Sinterklaasfeest voorzien van vele illustraties.

In 2010 schreef ik het boekje getiteld ‘*Geloven in Sinterklaas*’. Daarin leg ik uit dat er erg veel “waarheden” in onze samenleving bestaan die evenmin waar zijn als een historische Sint Nikolaas, laat staan een echte Sinterklaas die nu nog zou leven. Dit is eveneens als een gratis e-boekje te vinden op de website Pateo.nl.